

C k o n t r a

I / 2001

Juhlavuoden kilpailu
Uuden rahastonhoitajan kuulumiset
Pro Finlandialla palkittu Jorma Katrama
Kontrabasistien esittely - Nestori Mäkelä
Tarun palstalla basson kuljetus kulkuneuvoissa
Patrick Süskindin "Kontrabasso" Riihimäen Teatterissa

Kontra

Suomen kontrabassoklubi Ry:n jäsenlehti

17. vuosikerta

Painos 150 kpl

Päätoimittaja: Anna Rinta-Rahko
☎ 050-587 3010
✉ arinta@siba.fi

Toimituskunta: Miika Asunta
Sami Koivukangas
Taru Tiisanen

Taitto: Mikko Kujanpää
☎ 040-562 4564
✉ mkujanpa@siba.fi
Vanha viertotie 21/218
00350 Helsinki

Kopiointi ja jakelu: Reijo Jukarainen
Kerasivu Oy
☎ 09-2948383

ISSN 0780-5519

SUOMEN KONTRABASSOKLUBI RY

Perustettu vuonna 1976

Hallitus:

pj Miika Asunta
✉ Miika.Asunta@saunalahti.fi
☎ 045-677 7842

vpj Sami Koivukangas
✉ sami.koivukangas@pp.htv.fi
☎ 050-346 7608

siht. Tuure Koski
☎ 040-551 5311

jäsenet Katri Tuomennoro
Julius Pyrhönen
Anna Rinta-Rahko

taloudenhoitaja ja Sami Koivukangas
jäsenrekisteri: (yhteystiedot yllä)

markkinointisihteeri:
Katri Tuomennoro
☎ 050-569 1205

Sisältö 1/2001:

Pääkirjoitus	3
Pro contrbasso	4
Suuri juhluvuoden kilpailu	6
Klubin jäsenluettelo	8
Basistit esittäytyvät - vuorossa Nestori Mäkelä ...	10
Tarun palsta	11
Rahastonhoitajan kuulumisia	13
Patrick Süskindin näytelmä Riihimäellä	14
Marjut Vuorenon juttu	15
Puheenjohtajan palsta	16

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubin jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi lähettää myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut toimitetaan toimitukseen mieluiten sähköpostitse osoitteeseen mkujanpa@siba.fi. Microsoft Word -ohjelmalla tehdyt tiedostot, konekirjoitusliuskat ja selvät käsinkirjoitetut artikkelit otetaan myös vastaan, postiosoite sijaitsee taittajan kohdalla.

Seuraava Kontra-C ilmestyy viikolla 18, johon tarkoitettu aineisto on toimitettava lehden taittajalle viimeistään 23.4. mennessä.

Pääkirjoitus

Alkanut vuosi ei ole ainoastaan uuden vuosituhannen alku, vaan myös kunniakkaan klubimme 25-vuotisjuhla. Komean neljännes-vuosisadan ajan Suomen Kontrabassoklubi on liputtanut jättisahion kunniaksi ja toiminut yhteyskanavana maamme basistien välillä. Vaikka nykyään puhutaan mieluusti globalisoitumisesta ja muus-ta suurellisesta, ei klubimme kaltaisten pienverkostojen merkitystä voi kiistää. Yhteistyössä on voimaa. kontrabassoklubin tehtävänä on hyödyttää jokaista suomenmaan basistia. Unohtaa ei sovi myöskään kontakteja muitten maitten basisteihin, viime aikoina on pidetty yhteyksiä erityisesti eestiläisiin kolleegoihin. Tällaisten pienten piirien yhdistysten pyörittämisessä on tietysti aina ongelmansakin, eikä kaikkia voida kiinnostaa tai miellyttää. Silti on tärkeää ja hienoa, että 25-vuotias Suomen Kontrabassoklubi elää ja toimii.

AJAN HENKI on muokannut klubin toimintatapoja, mutta enemmänkin voitaisiin uudistua. Harvalla ammattibasistilla on silti tarmoa tai halua toimia bassopuuhissa vapaa-aikanaankin, joten oppilasjäsenten ja muiden innokkaiden panosta kaivataan klubimme toiminnassa kovasti. Syksyn Kontra-C numerosta kaavailemme varsinaista juhlaulkaisua, eli nyt vaan näppäimistö tai kynä sahuamaan! Kaikki materiaali otetaan innolla vastaan, yksittäisetkin vitsit, ruokareseptit ja muut niksit. Ensi vuonna onkin sitten vuorossa lehtemme 20-vuotisjuhlinnan vuoro.

MUUSIKKO-LEHDESSÄ 11/2000 ilmestynyt työpaikkatilannetaulukko Suomessa vapautuvien orkesteripaikkojen osalta oli mielenkiintoista tutkailtavaa. Taulukossa oli huomioitu ainoastaan 65 vuoden eläkeiän saavuttamisen kautta vapautuvat orkesterivakanssit, mutta se antaa silti osviittaa tulevaisuuden näkymistä. Taulukon mukaan kontrabassonsoittajan toimia vapautuu ensi kerran vuonna 2006 2 kpl. Määrä on pieni, varsinkin kun

otetaan huomioon miten moni aloittaa vuosittain bassonsoiton ammattiopiskelun. Toki ulkomailla on työpaikkoja ja opetustehtävätkin työllistävät, mutta harvoin päätoimisesti. Suomeen tuskin perustetaan ainakaan lähitulevaisuudessa uusia ammatti-orkestereita, joten työpaikkojen kokonaismäärä kasvaa vain mahdollisten yksittäisten uusien vakanssien muodossa. Silloin tällöin puhutaan jopa kaupunginorkesterien lakkuttamisesta tai yhdistämisestä. Näihin puheisiin voivat osasyynä olla taloudellisen tuottamattomuuden lisäksi suuren yleisön kiinnostuksen puute, joissain kaupungeissa konsertit kärsivät kroonisesta yleisökadosta. Millä muulla tavoin voisi paremmin taata orkesterien tulevaisuuden kuin kasvattamalla yleisöä.

MONELLE tuntuu nykyaikana olevan vierasta ja vaikeaa pysähtyä kuuntelemaan ja irrottautua itsestään osaksi jotain suurta. Sinfoniakonserteissa suuri osa ohjelmistoa on vuosisatoja vanhaa musiikkia, jolloin elämänrytmi on ollut täysin erilainen. Klassisen musiikin konsertti ei ole nopeasti avautuva extreme-kokemus. Konserttitilanne on vuorovaikutus-tapahtuma, jossa yleisön roolia usein aliarvioidaan. Ei ole konserttia ilman musiikkia, muttei myöskään ilman yleisöä. Aivan samoin kuin taiteilija antaa itsestään ja taiteestaan yleisölle, ovat yleisön reaktiot ja palaute kuin lähde josta muusikko ammentaa voimaa ja luovuutta työhönsä. Moni on tuntenut miten konkreettisesti yleisön läsnäolo voi vaikuttaa omaan soittoon. Täysi sali, jossa kuulijat liikuttuvat jopa kyyneliin, on uskomaton kokemus muusikolle.

Sellaisina hetkinä ymmärtää musiikin ja oman soittonsa arvon.

Anna Rinta-Rahko

PRO CONTRABASSO

Viime keväänä Jorma Katrama jäi eläkkeelle Helsingin kaupunginorkesterin äänenjohtajan virasta 40 ansiokkaan vuoden jälkeen. Moni työntekijä olisi moisen rupeaman päätyttyä ryhtynyt nauttimaan leppoisista lomapäivistä, mutta tavoilleen uskollisena tämä herrasmies puuhailee yhtä sun toista. Komeroon sijoitetussa pienoistyöhuoneessa valmistuu laivojen pienoismalleja ja basso soi entiseen tahtiin. Myös opetustyö Sibelius-Akatemiassa pitää Jorma Katraman toimeliaana.

Joulukuussa myönnetty Pro Finlandia -tunnustus tuli Katramalle itselleen iloisena yllätyksenä. "Luin aamulla Hesaria tavalliseen tapaan, josta huomasin asian. Oli se aikamoinen yllätys." Erityisenä juhlanaiheena hän kokee sen että tunnustus tuli hänelle nimenomaan soittajana, kontrabasistina. Jorma Katramaa ei kunnianosoituksessa tituleerattu millään muodollisella virkanimikkeellä, vaan soittajana. "Se tuntuu erityisen hienolta, tunnustus on osoitettu ikään kuin kaikille Suomen kontrabasisteille", Jorma iloitsee. "Soittaminenhan on suureksi osaksi tällaista yksinäistä puurtamista, jossa pitää vain lujasti uskoa omaan ideaansa. Pro Finlandia on tunnustus tehdystä työstä, siksi se tuntuu arvokkaammalta kuin mikään aseman perusteella myönnetty arvomerkki." Pitkän orkesteriuransa lisäksi Jorma Katrama on toiminut lukuisissa luottamustehtävissä ja esiintynyt paljon soolo-soittajana. Nykyisin Katrama konsertoi erityisesti ulkomailla, joten Pro Finlandia -nimike myönnettiin oikeaan osoitteeseen.

Mukana on myös konserttolevy "Contrabasso concertante" säestäjänään Kuopion kaupunginorkesteri.

"Pidän päätyönäni orkesterisoittoa, soolokirjallisuus on minulle kuin rakas harrastus. Soolosoitossa pitää uskaltaa laittaa itsensä likoon, se pitää piilevän mukavuudenhalun kurissa. Orkesterityöskentelykin sujuu vaivattomammin kun on hyvässä soitto-kunnossa. Ja mikä parasta, monipuolinen työnteko tekee elämästä mielenkiintoisen." Levyttäminen on aivan oma maailmansa. "Joskus levyä tehtäessä tuntuu että musiikki hajoaa atomeiksi, soitto muuttuu asemanvaihdoiksi ja sormituksiksi. Radionauhoitukset ovat useasti oikeastaan parempia. Tilanne on silloin toinen kun voi keskittyä kokonaisuuteen.

Tulee mieleen että olisi reilua lisätä levyn teksteihin, että tämä on nauhoitettu silloin ja silloin, kello se-ja-se. Soittaja joutuu elämään sen tosiasian

Jorma Katraman levyihin ei voi olla törmäämättä. Niitä on yhtä lailla Suomen maakuntakirjastoissa kuin levykaupoissa ympäri maailman. Viime vuonna kustantaja Warner Music Finland julkaisi juhlaboksina Katraman kolme levyä, pianisti Margit Rahkosen kanssa tallennetut "Contrabasso con bravura" ja "Contrabasso con sentimento".

kanssa, että levytystulos on vain sen hetken suoritus. Seuraavana päivänä soitto saattaa olla taas eri mallilla, parempaa tai huonompaa. Taiteilijan tuska on juuri siinä että kun hetki koittaa, on oltava hyvä. Sovittua esiintymistä tai levytystä ei voi perua jos sattuu olemaan huono päivä taikka selkää jomottaa. On vain soitettava hyvin."

Konserttolevy jäänee Katraman viimeiseksi. "On se upeaa, että levy-yhtiö on laittanut itsensä alttiiksi julkaisemalla kontrabassolevyjä." Katraman levyjä on myyty eniten Japanissa ja Koreassa, noin 16 000 kappaletta. Jorma Katraman basso soi ympäri maailmaa, japanilaisilla muumimusiikkilevyilläkin.

Kritiikkiin Katrama suhtautuu realistisesti. "Eivät ne ole estäneet taikka nopeuttaneet junani kulkua."

Katraman opskellessa vielä Oiva Nummelinin johdolla, olivat basistien sooloesiitymiset lähes ennenkuulumattomia. "Orkesterimuusikot tapasivat ennen vanhaan esiintyä kesäisin kylpylöissä vieraita viihdyttämässä. Siellä Oivakin soitti muutamia soolokappaleita, mutta kyllä ohjelmisto oli erittäin suppea. Esimerkiksi Bottesinista ei kukaan tiennyt mitään." Saavuttuaan Pariisiin jatko-opintoja varten vuonna 1964 Katramalle aukeni soolokirjallisuuden maailma. Ulkomaille lähteminen oli tuohon aikaan melkoinen hyppy tuntemattomaan, aikana jolloin seuramatkoja ei ollut vielä olemassa. "Ennen minun Pariisin matkaani basisteista ainoastaan Pekka Paasio oli ollut opskелеmassa ulkomaille, puolitoista kuukautta Wienissä." Suurena italialaisopperan ystävänä Katrama ihastui oitis Bottesinin sävelkieleen. "Tämähän on kuin Verdiä, ajattelin."

"Nykypäivän opiskelijat ovat aivan eri asemassa. Maailma on pienentynyt ja äänitteet yleistyneet. Ei ennen ollut olemassakaan mitään bassolevyä, sitähan oltaisiin pidetty ihan hulluna. Suomen bassorintamalla elettiin varsin eristäytyneesti, ei ollut kontakteja eikä tietoa asioista. Pariisissa näkökulma laajeni humauksessa. Pienen maan vaarahan on aina se, että luodaan itselle status, hoetaan että meillä on maailman parhaat arkki-tehdit, muotoilijat ja kapellimestarit." Nykymaailma, myös bassomaailma, globalisoituu huimaa vauhtia. "Sehän on tietysti hienoa, mutta uhkakuvana on toisaalta asioiden tasapäistäminen, ikään kuin latistetaan asioita.

Pidän mestarikursseja paljon ulkomaille senkin takia, että olen täällä Suomessa säilyttänyt opiskeluaikojeni vanhan ranskalaisen koulukunnan tyylin. Olen säästynyt Keski-Euroopan tyrskyiltä, jotka tuntuvat hioneen eri maitten soittokulttuurien erityispiirteitä."

Meidän Kontrabassoklubimme syntyi 25 vuotta sitten. Syntysanoja oli tuolloin lausumassa myös Jorma Katrama. Perustamiskokouksessa oli Katraman muistojen mukaan noin 30 henkeä. Valitettavasti perustamispöytäkirja sekä kaikki parin ensimmäisen vuoden paperit joutuivat aikoinaan ryöstösaaliiksi kun klubin sihteerin pakettiautoon murtauduttiin keskellä päivää. Salkun mukana hävinneistä papereista ei ole kuultu sen koommin. Idean klubin perustamiseen Katrama sai seuratessaan käyrätorvisti-isänsä hauskanpitoa Suomen Käyrätorviklubin porukassa. "Kontrabassoklubin perustajat olivat kaikki muistaakseni Oiva Nummelinin entisiä oppilaita, joten jonkinlainen "me-henki" oli jo olemassa. Sitä haluttiin jatkaa kun siirryttiin työelämään. Yhteydenpito ja basson tunnetuksi tekeminen ovat ykkösasioita, hauskanpitoa unohtamatta. Sukupolvenvaihdokset voivat tällai- sessa yhdistystoiminnassa olla ongelmallisia, mutta klubi toimii nyt tasaisen varmasti. On hyvä ettei se ole enää kiinni perustajissaan, se takaa toiminnan jatkuvuuden."

SINULLEKO 5 LEVYÄ ILMAISEKSI?

- KILPAILU JUHLAVUODEN KUNNIAKSI -

Juhlistaakseen 25-vuotistaivaltaan Suomen Kontrabassoklubi ry julistaa kaikkien aikojen ensimmäisen suuren jäsenhankintakilpailun! Säännöt ovat yksinkertaiset: Mitä enemmän uusia jäseniä hankit klubille, sitä suurempi hupi sinulle! Tarkastat vain oheisesta jäsenluettelosta ketkä ovat vielä vailla klubimme kunnianarvoisaa jäsenyyttä ja sitten vain värväämään!

Kilpailu on voimassa vuoden loppuun, siten että tämän vuoden puolella maksaneet uudet jäsenet huomioidaan. Anna vaikka omalle opettajallesi tai pulttikselle mahdollisuus nauttia ikiomasta julkaisusta. Loistotilaisuus saattaa vanhemmat, ystävät ja naapuritkin tähän mukavaan bassopiiriin! Ja mikä parasta, saat iloisen mielen lisäksi upean lahjan. Päävoittona eniten uusia jäseniä hankkineelle on luvassa ainutlaatuinen viiden valinnaisen kontrabassolevyn paketti, voittaja valitsee itse haluamansa bassolevyt hallituksen toimittamasta listasta.

Jokainen siis voittaa,

- 1-2 uudesta jäsenestä saat monikäyttöisen Pops -hartsin
- 3-5 uudesta jäsenestä saat valinnaisen cd-levyn: joko **Jorma Katraman** "Contrabasso concertanten" tai **Edgar Meyerin & Bela Fleckin** "Uncommon Ritual"-levyn

- 6-100 uudesta jäsenestä saat kätevän stakkeliin kiinnitettävän yksilöllisen stakkeliipyörän, jonka avulla roudaus sujuu kuin tanssi
- 100 tai useampia uusia jäseniä ja luvassa on hallituksen valitsema henkilöauto!

Eniten uusia jäseniä keränneelle on siis luvassa tuo viiden levyn luksuspaketti, tätä et saa kaupasta!

Palkinnot edellyttävät uusien jäsenten suorittavan jäsenmaksunsa, jonka suuruus riippuu iästä. Alle 18-vuotiaat maksavat 50mk, yli 18-vuotiaat 100mk ja kannatusjäsenet 160mk. Uusille jäsenille postitetaan jäsenmaksulaput, kunhan oheiset lipukkeet on postitettu Samille. osoitteeseen:

Suomen Kontrabassoklubi/
Sami Koivukangas
Hiomotie 46 a 9
00380 Helsinki

Uuden jäsenen kuponkia voit kopioida tarvitsemasi määrän, itse täytät ja lähetät kilpailuun osallistujan lipukkeeseen. Asian voi hoitaa myös sähköpostina Sami Koivukankaalle osoitteeseen: sami.koivukangas@pp.htv.fi .

Muista tällöin mainita kaikki kupongeissa olevat asiat.

KUPONKI KILPAILUUN OSALLISTUJALLE, ELI SINULLE ITSELLESI

nimi _____
osoite _____
puhelin _____
sähköposti _____

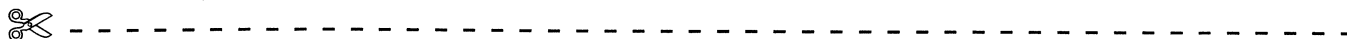
kenet hankin uusiksi jäseniksi:

nimi _____ alle 18v _____ yli18v _____ kannatusjäsen _____

Jos hankit 3-5 jäsentä, niin kumman näistä cd-levyistä haluat:

☐ Jorma Katrama&Kuopion kaupunginorkesteri :
"Contrabasso concertante"
vai

☐ Edgar Meyer&Bela Fleck :
"Uncommon Ritual"

KUPONKI UUSILLE JÄSENILLE:

nimi _____
osoite _____
puhelin _____
sähköposti _____

☐ alle18v
☐ yli18v
☐ kannatusjäsen

suosittelija _____

Suomen Kontrabassoklubin jäsenet vuonna 2001:

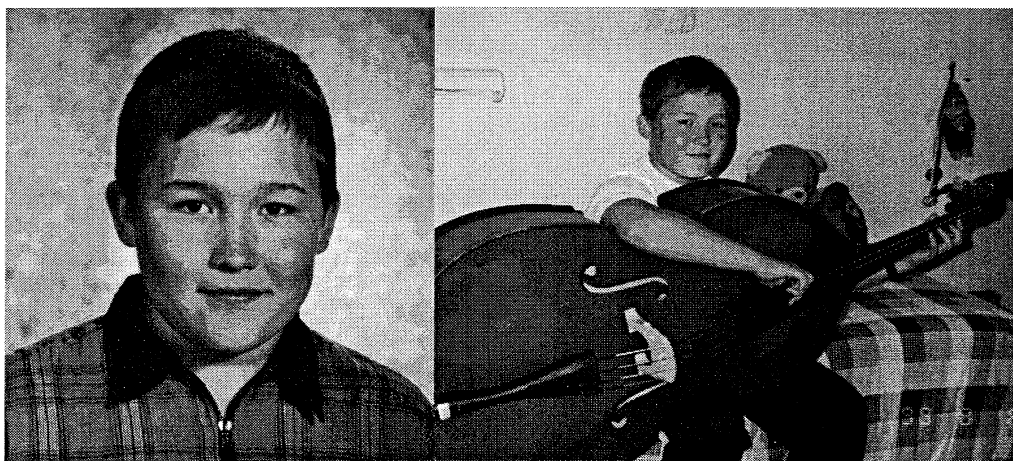
Jäsenluettelo sensuroitu
Suomen kontrabassoklubi ry:n
hallituksen päätöksellä.

Moi!

Olen 13-vuotias Mäkelän Nestori Korpilahdelta, Keski-Suomesta. Aloitin musiikkiharrastukseni jo 3- vuotiaana musiikkileikkikoulussa jatkaen 5- vuotiaana aloittamaani viulunsoittoon Suzuki-metodilla. Soitin viulua lähes 3 vuotta, mutta jotenkin en innostunut soittamisesta lainkaan.

Pienen tauon jälkeen liityin Jyväskylän Opiston Pojat- poikakuoroon ja kuoronjohtajani Ülle Kennerin suosituksesta tulevan äänenmurroksen varalle aloitin kontrabasson soittamisen. Soittimen valinta on ollut onnistunut. Soitan nyt kolmatta vuotta kontrabassoa ja kaksi ensimmäistä vuotta opettajanani toimi Petri Ainali, mutta nyt syksyllä minulle tuli uusi opettaja nimeltään Heli Haapakoski. Olen suorittanut 1/3 tutkinnon hyvillä arvosanoilla ja suunnitelmissa olisi 2/3 lähiaikoina. Soitan myös Jyväskylän Suomalaisen Konservatorion Nuoriso — orkesterissa, jota johtaa Kait Kenner. Olen käynyt jo parina kesänä Keuruulla kymmenen päivän kesäleirillä, joka on aina ollut antoisa.

Mielestäni kontrabasso on minulle juuri se oikea soitin, jota jaksaa soittaa ja se on kivaa!!!

Terveisin: Nestori Mäkelä
Kiertotie 7,
41800 Korpilahti
050-306 90 88

nestori.makela@sci.fi
www.saunalahti.fi/tommi7

Tarun palsta

Viime kerralla tulin luvanneeksi kertoilla siitä, kuinka kontrabasson kanssa matkustetaan julkisissa kulkuneuvoissa. Lupaukset on tietenkin pidettävä, joten eikun asiaan sitten!

TAKSI

SILLOINTÄLLÖIN basistin elämässä tulee eteen hetkiä, jolloin on yksinkertaisinta tilata taksi. Näin on esimerkiksi silloin, kun ajokortiton basisti on lähdössä keikalle soittimen, pukupussin, nuottitelineen, jakkaran ja alustan kanssa, eikä kukaan perheestä tai tuttavistakaan pääse kuljettamaan häntä määränpäähän. Taksikuskit usein pelästävät "ison viulun" nähdessään ja epäilevät, ettei se millään voi mahtua autoon. He saattavat jo paniikissa yrittää hälyttää apuun pikkubussia, mutta basistin kannattaa vain pysyä tyynenä ja vakuuttaa kuski rauhallisuudellaan. Palstanpitäjän eteen ei nimittäin ainakaan vielä ole ilmaantunut sellaista kotteroa, johon basso ei olisi mahtunut. Jos kyseessä on farmarimallinen auto, takapenkin selkänoja kaadetaan alas, jolloin basso mahtuu taakse selälleen köllöttelemään ja viereen jää tilaa vielä muullekin rekvisiitalle.

Pienemmissä henkilöautoissa etuistuimen selkänoja kannattaa veivata alas ja asettaa basso siihen ylösalaisin, eli kaula jalkatilaa kohti selälleen. Pikkubassot tosin saattavat mahtua etupenkille myös pää ylöspäin. Kylläpä sitten epäilevän taksikuskun ilme vaihtuu iloiseen hämmästyneeksi, ja matka mitä todennäköisimmin sujuu instrumenttivalinnasta jutellen. Yhden ainoan kerran olen muuten joutunut maksamaan viisi markkaa ylimääräistä ison tavaran (=basson) kuljettamisesta taksissa. Tämä tapahtui Jyväskylässä 90-luvulla.

LINJA-AUTO

LINJA-AUTOSSA sen sijaan soittimen kuljettamisesta ei ole koskaan pyydetty lisähintaa. Pitkillä matkoilla uskaltaisin laittaa basson alas bussin tavaratilaan selälleen, jos soittimella on suojaava, pehmustettu pussi, jos ei ole kova pakkanen tai sadekeli ja jos voin olla varma siitä, ettei soitin pääseliikkumaan tavaratilassa eikä sen päälle pääse kaatumaan mitään. Jollei linja-auto ole täynnä matkustajia, nostaisin basson kuljettajan kanssa sisälle vaikkapa etupenkkiparin päälle ja laskisin selkänojat alas. Näkymät basson takaa eivät ehkä ole kovin hääppöiset, mutta matkanhan voi käyttää hyödyllisesti lukemalla nuotteja!

PAIKALLISLIIKENTEEN BUSSI

KAUPUNGEISSA paikallisliikenteen busseissa saattaa varsinkin ruuhka-aikana olla tiivis tunnelma. Selviytymisstrategiani on seuraavanlainen: Olen ostanut kuukausilipun etukäteen. Minun ei siis tarvitse ostaa lippua kuljettajalta eikä edes leimata sitä bussin etuosassa. Voin nousta bassoineni sisään keskiovista ja vältän näin ahtaan etuoven ja kapean käytävän kymmeninematkustajineen ja kasseineen. Keskiosassa on tilaa seisoskella, mutta sopii toivoa, ettei samaan aikaan ole liikkeellä kovin monia lastenvaunuja. Usein kuskille riittää, kun heilautan lippua seisomapaikaltani, mutta joskus on ollut pakko jättää basso yksin ja käydä näyttämässä lippua bussin etuosassa. Silloin olen kiinnittänyt basson kantohihnastaan tiukasti johonkin kaiteeseen tai kädensijaan ja toivonut, ettei bussi nytkähtäisi äkkinäisesti liikkeelle ennen kuin olen palannut varmistamaan basson pystyssä pysymisen.

jatkuu... ➔

RAITIOVAUNU

PÄÄKAUPUNGISSA saadaan huristella raitiovaunuilla, noilla kätevillä, vihreillä kiskoillaan kirskuttajilla. Tässä matkustamismuodossa pätevät pitkälle samat säännöt kuin edellämäinitussa vempeleessä. Etuovesta ei nimittäin kannata yrittää tunkeutua sisälle basson kanssa, koska muutenkin kapea oviaukko on jaettu välikaiteella. Ratikan portaat saattavat tuntua turhan jyrkiltä ja ovet kapeilta läskin lastin kanssa, mutta tämäkin tekniikka paranee harjoituksella. Itse suosin kapuamismallia, jossa henkilö nousee portaan kerrallaan askel-viereentyylillä lastia toisella olalla hiukan sivuttain kantaen. Toisella kädellä voi ottaa tukea kaiteesta. Alaspäin pääsen parhaiten kantaen bassoa sivuttain edelläni.

Jos matkustat leimaamista vaativan lipun kanssa, olisi ihanteellisinta nousta ratikkaan toiseksi takimmaisesta ovesta, sillä siellä on leimauslaite! Jos sinulla ei ole lippua ollenkaan, voit soveltaa neuvoa edeltä ja kiinnittää basson johonkin tukevasti siksi aikaa, kun käyt ostamassa lipun edestä kuljettajalta. Uusi raitiovaunumalli on otettu käyttöön yhdellä linjalla. Siihen on helppo mennä, sillä siinä ei ole portaita, vaan vaunun lattia on katutasolla.

JUNA

JUNAMATKAN AJAKSI basson voi viedä säilöön konduktöörivaunuun. Asemalta löytyy junan vaunujärjestys, jonka avulla voi suunnilleen arvioida mihin kohtaan tämä vaunu pysähtyy. Basson kuljetus siellä maksaa 25 markkaa, ja perillä soitin pitäisi muistaa käydä hakemassa. Huomaa, että Intercity-junissa ei ole konduktöörivaunua. Kun ostat itsellesi pakollista paikkalippua Intercity-junaan hyvissä ajoin, voit vaikuttaa siihen, missä päin

keskeltä, jossa on kaksi istuinparia vastakkain. Vaunun molempien sisäänkäyntien vieressä on juuri ja juuri basson verran tilaa, ja vastakkaisten tuolien päälle basson saa melko mukavasti, jos muita istuinpaikkoja ei ole myyty. Tai voihan bassolle ostaa oman lipun. Uusissa kaksikerroksisissa junissa tuntuu olevan ongelmallista kuljettaa bassoa. Olenpa kuullut jonkun käyttäneen junan vessaakin säilytystilana. Se varmaan aiheuttaa mielipahaa muissa matkus-tajissa. Jotkut vahvat ja rohkeat nostavat kuulemma aina bassonsa junan hattuhyllylle, mutta minä en jaksa enkä uskalla, kun pelkään basson putoavan sieltä jonkun niskaan. Kannattaa myös pitää varansa, ettei joudu huomaamaan ravintolavaunureissun jälkeen basson lähteneen kävelemään vieraan matkaan.

Matkustaminen lentokoneessa basson kanssa jäi nyt käsittelemättä, mutta jotain pitää jättää seuraavaankin kertaan. Jos sinulla on pieniäkin vinkkejä basson kanssa matkaavalle tai matkaa suunnittelevalle, lähetä niitä tänne Kontra-C-lehteen.

Tässä teille vielä loppukevennyksenä pieni basistivitsi: *Keitä ovat rumpalit?*

Niitä, jotka hengaa muusikoiden ja basistien kanssa.

Hiihtämisiin!

Taru

Rahastonhoitajan kuulumisia

Tämä on nyt minun ensimmäinenkokonainen vuoteni rahastonhoitajan tehtävässä. Lauri Parikka, joka tätä tointa ansiokkaasti ja uskollisesti hoiti lukemattomia vuosia, on nyt siirtynyt rivijäseneksi. Kiitos Lauri sinulle työpanoksestasi. Kulunut vuosi oli minulle siirtymäkautta ja nyt alkaa homma tuntumaan jo tutulta. Maailma on muuttunut kovalla vauhdilla viime vuosina niinpä myös meidän klubin oli aika siirtyä ajan mukana nykyaikaisempiin työtapoihin.

KIRJANPITOON ostettiin oma ohjelma ja laskut hoidetaan netin välityksellä kotoa, mikä säästää aikaa ja vaivaa niinkuin me kaikki netin käyttäjät hyvin tiedämme. Uutuutena aloitan jäsenmaksujen lähettämisen postin e- kirjeenä, jolloin lasku näyttää samalta kuin mikä tahansa muukin lasku. Yritän onnistua siinä jo tämän kevään aikana ja siitä eteenpäin laskut tulisivat aina huhtikuussa. Kun käytäntö tulee tutuksi kaikille, niin ei tarvitse enää loppusyksystä miettiä, että "enkös minä silloin alkuvuonna jo maksanut tämän jäsenmaksun".

JÄSENREKISTERI on myös kokenut remontin. Vuosia 'haamu' jäsenenä olleet on nyt siivottu rekisteristä ja todelliseksi jäsenmääräksi paljastui ilahduttavat 112. Rekisterin tarkistus oli paikallaan monestakin syystä. Lehden painosmäärä oli huomattavasti suurempi kuin jäsenmaksunsa maksaneiden määrä, mistä koitui ylimääräisiä kuluja. Lisäksi osoitetiedot tarvitsivat pientä viilausta. Edelleen lienee paikallaan muistuttaa, että vapaaehtoisen klubimme toimintahan perustuu nimenomaan jäsenmaksuihin, mainostuloihin ja apurahoihin.

Osoitetiedoista sen verran, että minä olen nykyään vastuussa siitä, että teidän lähettämänne muutokset päivitetään rekisteriin. Tosin ilman muutosta minulle lehdet lähtevät uskollisesti väärään osoitteeseen eli lähettäkää muutokset minulle joko maililla sami.koivukangas@pp.htv.fi tai tekstiviestillä/soittamalla 050-34 67 608 tai perinteisellä postin ilmaisella osoitteenmuutoskortilla.

Kevättä odotellessa,
Sami Koivukangas
Taloudenhoitaja

P.S. Nyt 25- vuotisjuhlan kunniaksi julistamme jäsenhankintakilpailun, jossa aktiiviset palkitaan! Olkaapa aktiivisia ja ilmoittakaa oppilaitanne mukaan klubiimme.

RIIHIMÄEN TEATTERI

KONTRABASSO

Monologi

Mies, soitin ja tarina.
Elämän makuinen
herkkupala...

Roolissa
Teemu Ojanne

la 17.3. klo 19 ensi-ilta
ke 21.3. klo 19
to 22.3. klo 19
pe 30.3. klo 19
ke 4.4. klo 19
to 5.4. klo 19
ke 18.4. klo 19
to 19.4. klo 19
pe 27.4. klo 19
la 28.4. klo 14
la 28.4. klo 19 viimeinen

Puh. 019-732 502

IHMISEN KOKOINEN TEATTERI

"Ei, kontrabasistiksi ei synny. Tie sellaiseksi kulkee kiertoteiden, sattumien ja pettymysten kautta."

Kevään viimeisenä ensi-iltana Riihimäen Teatterissa 17.3.2001 esitetään Patrick Süskindin Kontrabasso. Näytelmä pohtii tragikoomisesti elämän ilmiöitä: unelmia, suhdetta työhön, lahjakkuutta ja tietysti rakkautta. Mikä on oma paikkani maailmassa? Näytelmä on tarina muusikosta, virkamieheksi nitistetyistä nerosta. Tämän monologin esittää Teemu Ojanne ja ohjauksen takana on Mari McAlester. Näytelmä on virkistävä erikoisuus Riihimäen Teatterissa, sillä monologintyylliset erikoisnäytelmät eivät kuulu normaaliin näytelmätarjontaan ja Kontrabasson esitykset tapahtuvat uudessa lämpiössä.

"Beethoven hakkasi hajalle useita pianoja. Mutta ei ikinä kontrabassoa, se pitää myöntää hänen kunniakseen. Tosin hän ei soittanutkaan kontrabassoa."

Patrick Süskindin näytelmä perustuu kirjailijan omakohtaisiin kokemuksiin, sillä hän on kokenut niin turhautumisen muusikkona kuin virkamiehenä ja näytelmän avulla hän kertoo eristäytymisestä, kanssakäymisen vaikeudesta ja elämän perusongelmista ihmissuhteiden viidakossa. Tämä monologi soveltuu erityisesti miehille, sillä Teemu Ojanteen esittämä muusikko pohtii ihmisyyttä, yksinäisyyttä sekä itsensä toteuttamista musiikin tahdittamana.

"Me soittamme usein oktaavissa sellon kanssa. Mutta ihmissuhteissa se ei suju. Ei minulta. Kontrabassonsoittajana tarvitsen vaimoksi naisen, joka edustaa vastakohtaa kaikelle mitä minä olen: keveyttä, musikaalisuutta, kauneutta, onnea, mainetta ja hyvä povi hänellä pitää olla."

Ensi-ilta Riihimäen Teatterissa la 17.3.2001 klo 19
Liput. puh. 019-732 502

Hei!

Mä joka päivä töitä teen, joka ainoa aamu seit- eiku kahdeksaksi meen

Eli täällä sitä ollaan keskellä Etelä-Pohjamaata jo kahdeksatta vuotta kevyessä puolipäivätyössä, kuten silloin hurjassa nuoruudessaani ainakin kuvittelin. Tosiasia on että työt eivät täällä tekemällä lopu ja koulua on lähes jokaisena päivänä itselläni kahdeksasta puoli neljään eli keskimäärin 7-8 oppituntia päivässä sekä lukiota että yläastetta.

Basismi on siis lipsunut täysin musiikkikasvatukseen, eli opetan kersoilte esim. Apulannan ja Don Huonojen biisien bassolinjoja. Ei taitaisi oppisani Jussi Javas ja Juha Pesonen kovasti tykätä. Mutta - mietin juuri eilisessä Seinäjoen kaupunginorkesterin konsertissa, miten tärkeää on monipuolisuuden havaitseminen. Olin konsertissa noin neljäkymmenen Ilmajoen lukion opiskelijan kanssa. Illan aikana kuulumme Dag Wirénin Serenadin jousille, Olli Mustosen pienen sarjansellolle ja jousiorkesterille, Aulis Sallisen Kamarimusiikki III ja Einojuhani Rautavaaran Divertimenton jousille. Niin, se monipuolisuus. Näillä lakeuksilla ovat ihmiset tottuneet tangoon ja niinpä kapellimestari oli oppilailleni TV:stä tuttu Atso Almila. Oli huikeaa huomata jälleen kerran, miten luontevasti Atso osasi kertoa yleisölle teoksista - **M U S I I K K I K A S V A T U S T A P A R H A I M M I L L A A N ! ! !** Mielestäni ainoa oikea tapa lähestyä harvoin konsertissa käyvään yleisöön onkin juuri taustojen elävästi kertominen ja näin kontakti yleisöön.

Keskustelin konsertin jälkeen muutamien oppilaitteni kanssa ja seuraavanlaisia kommentteja tapahteli: "Se kapellimestari oli mukava." Toiselta: "Ei ne ollukkaan mitään kauheeta krihunutusta niinku mä ekaksi pelekäsin." Kitaristi kommentti: "Sairaani hyvä sellisti." (oli muuten todella hyvä, Martti Rousi) Eli konsertin biisit eivät olleet liian vaikeita ja opiskelijayleisö oli saanut mukavasti lisätietoa Atsolta konsertin käsiohjelman lisäksi.

Mielestäni konsertit eivät saa olla vain klassiseen musiikkiin vihkiytyneiden sisäpiirin pieniä tapahtumia, vaan myöskin kasvatuksellinen ote pitäisi aina säilyttää — nuori, joka käy kenties ensimmäistä kertaa elämässään kuuntelemassa konserttimusiikkia (nyt jätetään Rehupiikles pois laskuusta!) varmasti lähtee konserttiin toistekin saatuaan positiivisen elämyksen ensimmäisellä kerralla.

Samanlainen kasvatuksellinen ote on Atsolla myös kuorolaisiini nähden, kun hän esimerkiksi viime keväänä kävi kuuntelemassa oman oopperansa harjoituksia Ilmajoella. Kun hän säveltäjänä kertoi esimerkiksi lapsikuorolaisilleni, mitä hän oli ajatellut vaikeassa tättära-kohtauksessa, tuntui heti, että vaikean paikan harjoitteluun tuli lisää mielekkyyttä — lapsien silmät hehkuivat ja posket paloivat, koska **SÄVELTÄJÄ ITSE ON MEITÄ OPETTAMASSA!** Ja taas ooppera sai uusia ihailijoita! Oopperan näkeminen sisältäpäin on myös erittäin kasvattava kokemus ja niinpä minulla onkin jo kuusi vuotta lapsikuorossa laulaneita oppilaita, jotka siirtyvät aikuiskuoroon kasvamaan. Musiikista on varmasti tullut näille ihmisille elinikäinen harrastus.

Mitäs jos tämä elävä kontakti puuttuisi? Kuuntelin juuri lauantaina Opetushallituksen pääjohtaja Jukka Sarjalan esitelmän verkottumisesta. Verkottuminen sinänsä on varmasti erittäin hieno juttu, mutta sekään ei saisi olla mielestäni itsetarkoitus — tarvitsemehan tietysti tietotekniikkaa joka päivä, sähköpostissa, sovitusten kirjoittamisessa, laskujen maksamisessa ym. mutta: Opetustyössä varmasti se suora kontakti opettajan ja oppilaan välillä on kuitenkin oppimisprosessissa erittäin tärkeä, joten basistit verkottukaa mutta älkää verkottuko!

Terveisiä täältä pohojanmaalta ja tulukaa käymähän! Me tuumma oppilaaren kans sinne Helsinkiin katteloon taasen maaliskuulla!

Marjut Vuorento

Puheenjohtajan palsta

Helsingissä 21. tammikuuta 2001

Robinson peruutti - mestarikurssi siirtyy syksyyn

Viimeiset kaksi viikkoa olen etsinyt mestarikurssin vetäjää; Hal Robinson yllättäen peruutti tulonsa henkilökohtaisiin syihin vedoten. Olen ottanut yhteyttä useisiin eri tahoihin, mutta ajankohta - huhtikuun alku - ei tunnu sopivan kenellekään. Kiinnostuneita opettajia toki löytyy, siitä tämä ei ole kiinni. Niinpä olemme päättäneet siirtää koko kurssihankkeen syksyyn, ja aloitamme suunnittelun alusta.

Sibelius-Akatemian opettajatilanne

Professori vai sivutoiminen lehtori? Toivottavasti asiassa saadaan nopeasti ratkaisu, jotta virka saadaan pikaisesti julistettua avoimeksi ja täytettyä asianmukaisella valintamenettelyllä.

Mitähän puheenjohtajan palstalle pitäisi vielä kirjoittaa? Luulen, että 25-juhlavuodesta löytyy asiaa toisaaltakin...

Viikon nettilinkit:

www.imgartists.com

www.earbox.com

Hiihtokelejä vielä odottaen,

Miika Asunta

MYYDÄÄN

Myytävänä kontrabasso Otto Rubner 1957, 3/4 huipputrimmissä ja huippukunnossa oleva yksilö. Hinta 30 000 mk. Yhteydenotot Juha Kleemola 040- 7384698

ONNITTELUT

Eestin valtionoopperan soolobasisti Meeme Saareväli täyttää 5.2. 2001 pyöreät 60 vuotta

SEKALAISTA

Ostin tässä päivänä eräänä kirpputorilta vaimolleni Emännän Tietokirjan (WSOY Porvoo 1957), jotta hän, kodin hengettärenä, voisi sitä soveltaa päivittäisen elomme riemuksi. Kuten kaikkia tietosanakirjoja, niin tätäkin testasin osaltani kohdasta kontrabasso ja jälleen kerran siinä pettymättä. Havaitsin lukemani tiedon niin arvokkaaksi, että haluankin jakaa sen kaikkien tämän lehden lukijoitten kesken, jotta voimme huomata, että tuskin mikään on muuttunut noista ajoista. Siis...

Kontrabasso on suurin ja matalaäänisin viulusoitin. Orkesterissa sillä on tärkeä käytäntö pohjustavana bassoäänien esittäjänä. Kontrabassossa on vain neljä kieltä kvartittain viritettynä (kontra e ja a, suuri d ja g) ja sitä soitetaan seisaltaan. Kotiorkesteri, johon kuuluu kontrabasso, voi ylpeillä syvästä, aito orkesterimaisesta kaiustaan. Kun kontrabassolle harvoin kuuluu nopeita juoksutuksia, ei sen soittotekniikka tuota hyväkorvaiselle henkilölle suuriakaan vaikeuksia. Kontrabasson valinnassa on syytä käyttää ammattimiehen apua.

L.L

Woodwinds

tarkoittaa kontrabassoa ja sen
tarvikkeita

Meiltä saa kaikenkokoisia, esim
1/10 -paketti 14 000 mk (sisältää
soittimen, jousen ja pussin,
soittovalmiuteen saatettuna)

Lukuisia erikokoisia kontrabassoja
aina tarjolla, myös
vanhoja soittimia

Runsas valikoima jousia,
stakkeleita, kielenpitimiä, talloja,
pinnapuita, otelautoja,
viritysmekanismeja, sordiinoita etc.

Markkinoiden paras bassopussi
nyt myös 1/2 ja 1/4 kokoina.

TIEDUSTELE

Vastaamme kernaasti kysymyksiisi

WOODWINDS Ky

Albertinkatu 17, 00120 Helsinki

puh. 09 7001 9470,

fax 09 7001 9471

www.woodwinds.fi

avoinna ark. 10 - 17, la 10 - 14

ma suljettu

TERVETULOA